Kammarrätterna

Rättsfall

Forskningsstipendium från Stockholms stad — skattepliktig inkomst?

Besvär av fru O angående inkomsttaxering 1970. — TN taxerade fru O i enlighet med avgiven deklaration. — I besvär hos PN yrkade TI att ett belopp om 8.200 kr som fru O fått från Stockholms stad och som enligt kontrolluppgift från staden utgjort ett anslag avseende bidrag till vetenskaplig forskning skulle beskattas hos fru O såsom skattepliktig inkomst av tjänst. — LSR yttrade: Enligt vad i målet upplysts utgår det som forskningsbidrag angivna beloppet endast för sådan verksamhet, som bedöms vara av särskild betydelse för den kommunala verksamheten inom Stockholms stad. Då den forskning den skattskyldiga bedrivit bedömts vara till nytta för stipendiegivaren, finner LSR det utgivna stipendiet för den skattskyldiga utgöra en skattepliktig gottgörelse för utförda prestationer. Med hänsyn härtill samt jämväl till rättspraxis i nu förevarande beskattningshänseende, bifaller LSR besvären.

I besvär hos KR yrkade fru O i första hand att stipendiet ej upptogs till beskattning och i andra hand att hon medgavs avdrag för kostnader för intäkternas förvärvande med 3.000 kr avseende resor, skrivmaskin, fotografier, litteratur m. m. — KR yttrade: KR gör ej annan ändring i LSR:s beslut än att fru O får anses berättigad till avdrag för kostnader för ifrågavarande intäkters förvärvande med ett såsom skäligt ansett belopp av 500 kr. (KR i Sthlm 1.4.1973).

Anm.: Se t. ex. RÅ 1962: 1391 (Skattenytt 1963 s. 120).

Taxiägare har ej medgetts avdrag för lön till kvinnlig taxiförare med vilken han sammanlevt och haft barn

Besvär av taxiägaren S och fru N angående inkomsttaxering 1970. — TN taxerade S enligt hans deklaration såtillvida att han vid beräkning av inkomst av taxirörelse medgavs avdrag för lön och beklädnadsersättning till fru N med 18.168 kr.

I besvär hos PN yrkade TI att S och fru N skulle samtaxeras då de vid ingången av 1969 sammanlevt med varandra och hade gemensamt barn fött 1966. Följaktligen borde S enligt 20 och 65 §§ KL även vägras avdrag för den till fru N utgivna lönen, som inte heller borde beskattas hos henne. Fru N som i följd av det anförda inte skulle åsättas taxering kunde då inte tillerkännas det förvärvsavdrag om 3.000 kr som hon fått av TN. Å andra sidan borde S med hänsyn till värdet av fru N:s arbetsinsats i taxirörelsen medges sådant förvärvsavdrag med 1.000 kr. — PN biföll TI:s yrkanden.

Hos KR yrkade S och fru N att taxeras i enlighet med sina deklarationer, vilket skulle innebära bl. a. att S erhöll avdrag för lönen till fru N och att hon beskattades för motsvarande belopp som inkomst av tjänst.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:54

KR yttrade: S och fru N har enligt vad handlingarna utvisar under beskattningsåret levt tillsammans och gemensamt haft barn. Vid sådant förhållande kan S icke mot bestämmelserna i 20 § och 65 § KL medges avdrag vid beräkningen av hans inkomst av taxirörelse för lön till fru N. Därav följer även att fru N inte kan beskattas för motsvarande lönebelopp. Vad i besvären anförts i fråga om det trafiktillstånd som utgör förutsättning för taxirörelsens bedrivande och om taxirörelsens därmed sammanhängande särskilda natur kan icke föranleda att frågan om rätten till avdrag resp. skattskyldigheten för lönen skall bedömas på annat sätt än nu sagts. PN:s beslut att taxera endast S i enlighet med vad överklagade beslutet utvisar får således anses rätteligen grundat. (KR i Sthlm 23.3.1973).

Skattskyldighet här i riket?

Besvär av B angående inkomsttaxering 1968. — B hade i särskild självdeklaration upptagit endast garantibelopp för fastighet med 2.220 kr. — TN ansåg att B haft inkomst av fastighet och av rörelse med vissa belopp och taxerade honom till statlig och kommunal inkomstskatt i enlighet därmed. — Hos PN yrkade B att förklaras skattskyldig endast för garantibeloppet då han 1966 utflyttat ur riket.

PN yttrade bl. a.: Av utredningen i målet framgår att flyttningen till Spanien orsakats av B:s hälsotillstånd, att han alltjämt är ägare till bostadsfastighet i Sverige, att hans möbler och bohag icke medtagits till Spanien samt att han icke uttagit flyttningsbetyg från riket. — PN finner därför B under beskattningsåret 1967 ha bibehållit sin skatterättsliga hemvist i Sverige. — Av handlingarna i målet får anses framgå att B icke haft inkomst, som skall beskattas i Sverige till sådant belopp att efter vederbörliga ortsavdrag återstår beskattningsbar inkomst.

KR yttrade: Väl framgår av handlingarna i målet att flyttningen till Spanien orsakats av B:s hälsotillstånd och att han alltjämt är ägare till en villafastighet i Sverige som uthyrs möblerad med B tillhöriga möbler och bohag. — Av utredningen framgår emellertid att B med sin familj utflyttat till Spanien under första halvåret 1966 och därvid skaffat sig fast bostad i Spanien samt att B alltsedan utflyttningen stadigvarande vistats i Spanien. I målet är också upplyst att B driver rörelse i Spanien i vilken hans hustru är verksam som kassörska. Även övriga familjemedlemmar, som medföljde vid utflyttningen, uppges ha skaffat sig förvärvsarbete i Spanien. — Med hänsyn till vad sålunda förekommit finner KR att B sedan utflyttningen tagit varaktigt bo och hemvist i Spanien samt att han under nu ifrågavarande beskattningsår icke haft väsentlig anknytning till Sverige. — Vid angivna förhållanden är B skattskyldig här i riket endast för garantibeloppet för fastigheten. (KR i Sthlm 21.3.1973)

Skattskyldighet här i riket vid FN-tjänst på Cypern? Omkostnadsavdrag?

Besvär av G angående inkomsttaxering 1971. — På grund av avtal den 6.10 1969 och den 30.3.1970 mellan chefen för armén och G angående anställning i svensk beredskapsstyrka för FN-tjänst såsom civilpolis hade G tjänstgjort på Cypern under tiden den 6.10.1969—den 30.10.1970. — I sin år 1971 avlämnade

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:54

självdeklaration uppgav G såsom intäkt av tjänst bl. a. ett belopp av 39.509 kr avseende från FN-kassan vid P 10 i Strängnäs enligt kontrolluppgift erhållen lön för tjänstgöringen på Cypern under tiden den 1.1—den 30.10.1970. Som intäkt uppgav G även ett belopp av 1.868 kr avseende förmån av fri kost och bostad under tiden den 1.1.—den 25.10.1970 efter 190 kr för månad. Å andra sidan tillgodoförde sig G avdrag för kostnader för intäkternas förvärvande med samma belopp som förmånernas sammanlagda värde eller 1.868 kr. Till stöd för avdragsyrkandet åberopades bl. a. att kostnaderna för kost och logi bestritts av cypriotiska staten samt FN. Förmånerna hade således åtnjutits på grund av anställning hos annan än svenska staten, varför förmånerna enligt av G åberopade deklarationsupplysningar icke var skattepliktiga här i riket, om anställningen och vistelsen i utlandet — som i detta fall — varat minst ett år. Vidare yrkade G avdrag för kostnader för representation i form av cigarretter, kaffe och annat med 492 kr. Dessutom yrkade G avdrag med 2.727 kr för kostnader uppkomna i samband med att hustrun och två barn rest från Sverige till Cypern för att besöka honom. — TN vägrade avdragen. — LSR lämnade utan bifall de besvär G anfört. I besvär hos KR yrkade G bifall till sina avdragsyrkanden.

KR yttrade: Av handlingarna framgår att G på grund av de anställningsavtal som för svenska statens räkning träffats med honom varit berättigad till förutom kontant lön, bl. a. fri inkvartering och fri förplägnad. Oavsett att förmånerna i detta fall tillhandahållits G av cypriotiska staten och FN, får förmånerna anses ha utgått på grund av G:s anställning i tjänst hos svenska staten. Med hänsyn härtill har förmånernas värde rätteligen upptagits till beskattning såsom skattepliktig inkomst för G. Det förhållandet att G:s tjänstgöring på Cypern varat mer än ett år föranleder ej annan bedömning av skattepliktsfrågan. G har ej visat att sådana omständigheter förelegat som grundar rätt till avdrag för omkostnader motsvarande förmånernas värde, 1.868 kr. Ej heller har han visat fog för sina yrkanden om avdrag för representationskostnader, 492 kr, eller för kostnaderna för familjens besök på Cypern. KR lämnade besvären utan bifall. (KR i Sthlm 30.3.1973.)

Anm.: Se RÅ 1961 ref 34, 1963: 2441 och 2465 samt 1971:114. Se även SOU 1962:59 s 75 och prop 1966:127 s 51—52.

Skatteberäkning för ackumulerad inkomst (utdelning) samtidigt med skatteavräkning enligt dubbelbeskattningsavtal.

Besvär av G angående inkomsttaxering 1968. — G hade under 1967 uppburit utdelning från bolag i Malaysia med visst belopp efter avdrag för där erlagd skatt. Utdelningen hade erhållits i efterskott och hänförde sig till åren 1962—1966.

PN medgav vid sin prövning av 1968 års taxering G viss avräkning från den statliga inkomstskatten för den utländska skatten (i princip 20 % av det uppburna utdelningsbeloppet), allt i enlighet med 1949 års avtal med Storbritannien som då var gällande även i förhållande till Malaysia. Däremot lämnades G:s ansökan om skatteberäkning enligt förordningen om ackumulerad inkomst utan bifall.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:54

KR biföll däremot G:s yrkande och förklarade att hinder ej förelåg att vid förevarande taxering på utdelningsinkomsten i fråga samtidigt tillämpa bestämmelserna om skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föreskrifterna om skatteavräkning enligt dubbelbeskattningsavtalet. Från den enligt bestämmelserna om ackumulerad inkomst omräknade statliga inkomstskatten skulle alltså enligt KR 20-procentavdraget enligt avtalet göras. (KR i Sthlm 14.2.1973).

Fråga om verkan av en av TI för sent gjord desertionsinvändning

Sedan TN 1965 sköntaxerat F som ej avlämnat någon deklaration, anförde denne — för sent — besvär till PN. Hos PN invände TI att besvären ej borde prövas men PN tog upp besvären till prövning och nedsatte sköntaxeringen. — F gick vidare till KR och yrkade undanröjande av taxeringen med åberopande av en deklaration som visade underskott. — TI hävdade i sitt yttrande över besvären att F:s besvär hos PN inte borde ha upptagits till prövning. — KR konstaterade att TI:s yttrande var daterat den 3.4.1970 och att yttrandet alltså inkommit efter utgången av för honom gällande besvärstid (se 96 § TF). Hans yrkande att F:s besvär hos PN icke borde ha upptagits till prövning föranledde därför inte någon KR:s åtgärd. — I sak lämnades F:s besvär utan bifall. (KR i Sthlm 16.2.1973.)

Extraordinär besvärsrätt för skattskyldig som 1969 uppburit visst arvode, taxerat 1970, men som 1972 måst återbetala detta.

Besvär av E angående inkomsttaxering 1970. — I sin deklaration 1970 upptog E som tjänsteinkomst bl. a. ett arvode om 2.000 kr som han fått 1969. TN följde deklarationen. — I besvär hos länsskatterätten, inkomna den 26.9.1972 uppgav E att han under 1972 betalat tillbaka arvodet, därför att han till följd av sjukdom inte orkade fullgöra uppdraget. Han yrkade härav påkallad nedsättning av taxeringarna. — TI invände i huvudsak följande: Återbetalning av beloppet hade enligt intyg skett i april 1972. Inkomst av tjänst beräknades i princip enligt den s. k. kontantprincipen. Den innebar att inkomst resp. utgift skall beaktas för det beskattningsår då inkomsten influtit eller utgiften faktiskt verkställts. Gällande rättspraxis syntes inte godta någon kvittning mellan olika beskattningsår. TI fann därför att avdrag för den nu aktuella återbetalningen rätteligen borde medges vid 1973 års taxering avseende inkomstförhållandena för beskattningsåret 1972. — E godtog vad TI anfört.

LSR: ej ändring: enär E godtagit vad TI anfört.

KR, där E fullföljde sin talan yttrade: Numera är utrett att E under 1972 måst återbetala ett belopp av 2.000 kr, som han under 1969 uppburit i arvode. Med hänsyn härtill bör E icke beskattas för beloppet som inkomst. (KR i Sthlm 23.3. 1973.)

Anm.: Se RÅ 1936:644 och 1946:1100. Se vidare Wennergren, Förvaltningsprocess s 230, K. G. A Sandström Inkomst av tjänst s 94—95, G Englund Rätt beskattningsår vid kontantmässig inkomstberäkning s 227—228.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:02:54